

S. Sayısı : 226

1331 sayılı kanununun 7 nci maddesile 146 sayılı tefsir hükmünün icra ve iflâs kanununun 33 ncü maddesi hükmü ile mülga olub olmadığına ve Devlet şûrasının mütegayyib şahıslar mallarının aynen iadesine kadar verib vermiyeceğine dair Başvekâlet tezkeresi ve Maliye ve Adliye encümenleri mazbataları (3/76)

T. C.

Başvekâlet

Kararlar müdürlüğü

Sayı: 6/1902

12-VI-1934

T. B. M. M. Yüksek Reisliğine

1331 sayılı temlik kanununun yedinci maddesinin icra ve iflâs kanununun 33 üncü maddesi hükmü ile mülga olub olmadığına ve Devlet şûrasının, mütegayyib eşhas emvalinin aynen iadesine karar vermeğe mezun bulunub bulunmadığına dair Maliye vekillüğinden yazılan 9-VI-1934 tarih ve 6187 sayılı tezkere sureti yüksek huzurlarına sunulmuştur.

İşin tefsire muhtaç olub olmadığına tayini ile sonunun bildirilmesine yüksek müsaadelerini dilerin.

Başvekil
İsmet

Maliye vekilliğinin 9-6-934 tarih ve 6187 sayılı tezkeresi suretidir.

13 eylül 331 ve 15 nisan 339 tarihli emvali metruke kanunları mucibince Devlete intikal eden mallara istihkak iddia edenlerin hakkı, bunların ancak 331 senesindeki kıymetlerine teallük ettiği ve bu malların aynen iadesine cevaz bulunmadığı halde, Tercan kazasında mühtediye Fatma ve Nigâr hanımlar tarafından bu malların iadesi yolunda açılan dava üzerine mahkemece müddeiyelerin lehinde hüküm verilmiş ve 26-7-933 tarihli olan ilâm kesbi katiyet de etmiş olduğundan icrayada tevessül edilmiştir. İcra dairesinden tevdi edilen ödeme emrine, kanunî hükümlerden bahsile itiraz edilmesi üzerine takibatın tadiline karar verilmişse de bu karar davacılar tarafından temyiz edilmiş ve temyiz İcra ve iflâs dairesince de, (2004 numaralı İcra ve iflâs kanunu, mümeyyizünbih kararda istinat edilen kanunlardan ve tefsirlerden muahhar olduğu ve İcra kanununun 33üncü maddesinde tetkik mercii tarafından ilâmın ne gibi hallerde geri bırakılabileceği muayyen olduğu cihetle 33 üncü maddenin bu sarih hükmünün, bundan evvelki kanun ve tefsirlerin hükmünü ilga ettiğiinden bahsile karar nakzedilmiş ve bu nakza ittibaen mahkemece verilen karar, mütemmim bir lâyiha verilmek ve bunda, umumî kanunların hususî kanunlar ahkâmını ancak sarahaten ilga edebileceği ve zımnen ilga edemeyeceği izah edilmek suretile müdafaada bulunulmuştur. Temyiz icra ve iflâs dairesi, ikinci tetkikinde, mahkeme kararını tasdik etmek suretile, bu müdafaatı nazarı dikkate almamıştır.

13 eylül 331 ve 15 nisan 339 tarihli kanunlar mütegayyib eşhas emvalinin Hazine uhdesine intikali hususunda sarıh hükümleri ihtiva etmekte olduğu gibi 622 numaralı ve 15 nisan 341 tarihli kanunun ikinci maddesinde de bu emvali gayri menkulenin 331 senesi bidayetindeki kıymeti mukayyidelerinin eshabı hesabı carilerine kayıt ve ithal edileceği zikredilmek suretile bu mallar eshabının hakkının taallük edeceği tesbit ve 1331 numaralı ve 28 mayıs 931 tarihli kanunun yedinci maddesinde ise (13 eylül 331 ve 15 nisan 339 tarihli kanunlara tevfiikan vaziyet edilmiş veya edilecek emvali gayrimenkule gerek mübadillere teffiz ve tahsis edilmiş olan, gerekse Hazine uhdesinde bulunan hükmen tahakkuk edecek müstahiklerine iade edilmeyip ancak kıymeti mukayyideleri 15 nisan 341 tarihli kanuna tevfiikan Hazinei maliyeden tesviye olunur) denilerek bu hüküm teyid edilmiş ve bu yedinci maddeye aid 2 haziran 929 tarihli ve 141 numaralı tefsirde, 13 eylül 331 ve 15 nisan 339 tarihli kanunların tatbiki aleyhine Şûrayı Devletçe bir hüküm verilmedikçe bu malların ahabına aynen iadesine kanunî imkân olmadığı ve bu emvalin ancak 331 senesi kıymetlerinin verilebileceği tasrih olunmuştur.

Temyiz icra ve iflâs dairesinin istinat ettiği (2014) numaralı icra ve iflâs kanunu; filhakika, arzedilen kanun ve tefsirlerden muahhar olup bu kanunun takibatın durdurulabileceği ahvali tayin eden 33 üncü maddesinde sayılan maddeler arasında da mevzubahs tasfiye kanun ve tefsirlerinden bahis yoksa da, icra ve iflâs kanunu, umumî bir kanun ve tasfiye mevzuatı ise hususî kanun mahiyetinde olup, umumî kanunlar kendilerinden evvelki hususî kanunları ancak sarıh bir hüküm ile ilga edebilecekleri ve bunları meskût bırakmak suretile zımnen ortadan kaldıramıyacakları cihetle temyiz icra ve iflâs dairesinin içtihadı isabetli görülmemektedir.

Diğer taraftan, bu malların yalnız 331 kıymetlerinin verileceği ve hiç bir halde aynen iade edilmeyeceği kanunun sarıh hükümleri icabından iken 164 numaralı ve 2 haziran 929 tarihli tefsirde (13 eylül 331 ve 15 nisan 339 tarihli kanunların tatbiki aleyhine Şûrayı Devletçe bir hüküm verilmedikçe ahabına aynen iadesine imkânı kanunî olmadığı) şeklinde bir kaydın mevcudiyetine istinaden Şûrayı Devletçe de bu malların aynen iadesi yolunda karar verildiği görülmektedir.

Kanunen Hazineye intikal eden bu malların ancak bedeli verilmek iktiza ettiği halde Devlet Şûrasınca kanunun sarıh hükmü hilâfına aynen iade kararı verilmesi maliyeyi bir çok müşkülâta uğratmaktadır. Çünkü mütegayyib eşhasdan kalan malların çoğu, muhacir ve mültecilere verilmiş olduğundan, Şûrayı Devlet kararı üzerine bunları yerlerinden çıkarmak zarureti hâsıl olmakta ve muhaciri senelerce barındığı yerden çıkarmanın ve bunlara yeniden bir me'va bulmanın müşklâtı ise arz ve izahtan vareste bulunmaktadır.

Binaenaleyh gerek mahkemeye, gerekse Devlet Şûrasınca, kanun ve tefsir hükümleri hilâfında verilmekte olan kararların ihdas ettiği müşkülâta nihayet vermek üzere, 1331 numaralı kanunun yedinci maddesi ile buna müteallik 146 numaralı tefsir hükmünün, İcra ve iflâs kanununun 33 üncü maddesi hükmü ile mülga olup olmadığı ve Devlet Şûrasının 622 numaralı kanunun ikinci ve 1331 numaralı kanunun yedinci maddeleri ahkâmı sarıhası karşısında mütegayyib eşhas emvalinin aynen iadesine karar itasına salâhiyyettar bulunup bulunmadığı hakkında Meclisi Âlice karar ittihazına müsaade buyurulması arz olunur efendim.

Maliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.
Maliye Encümeni
Karar No. 24
Esas No. 3/76

22 -IV - 1935

Yüksek Reisliğe

Başvekâletten gönderilib Encümenimize havale buyurulan 12 haziran 1934 tarihli ve 6/1902 sayılı tezkerede 1331 sayılı temlik kanununun 7 nci maddesinin İcra ve iflâs kanununun 33 ncü maddesi ile mülga olup olmadığı ve Devlet Şûrasının mütegayyip eşhas emvalinin aynen iadesine karar vermeğe mezun bulunub bulunmadığı Maliye vekâletinden sorulmakta olduğundan bahsile Maliye vekâletinin bu husus hakkındaki tezkeresi sureti gönderilerek işin tefsire muhtaç olup olmadığının tayini tstenilmektedir.

Mezkûr tezkere encümenimizce Maliye bakanı hazır olduğu halde okundu ve her iki mesele konuşuldu.

I — 2004 numaralı İcra ve iflâs kanununun 33 ncü maddesinde tetkik mercii borçlunun istidası üzerine borcun itfa veya imhal edildiği resmî yahud ikrar edilmiş bir vesika ile anlaşıldığı veya ilâm müruru zamana uğradığı takdirde icranın geri bırakılmasını emreder. Bu hallerin haricinde tetkik merciince İcra geri bırakılamaz. Geri bırakılma talebinin kabul veya reddine mütedair olan kararlar on gün içinde temyiz olunabilir denilmektedir.

İcra kanununun bu maddesi para ve teminat borçlarından bâhisdir. ve netekim mezkûr madde kanunun ikinci babının para ve teminat verilmesi hakkında olan ikinci kısmındadır. Bu madde de emvali metruke kanunlarla tefsirlerinin ilga edilmiş olduğuna dair bir hüküm yoktur. Hususî kanunlardaki ahkâm sarahat olmadıkça umumi kanunlar ile ilga edilmiş olmayacağı cihetle zikrolunan emvali metruke kanunlarına ait 146 numaralı tefsir fıkrası merfî olduğundan bu cihetin tefsirine lüzum olmadığına ittifakla karar verilmiştir.

II — Devlet Şûrasının tagayyüp etmediği sabit olan eşhasa ait gayrimenkul emvalin aynen iadesine karar vermeğe mezun olup olmadığı meselesine gelince 20 mayıs 1928 tarihli ve 1831 sayılı kanunun 7 nci maddesinde

«13 eylül 1331 ve 15 nisan 1339 tarihli kanunlara tevfikan vaziyed edilmiş veya edilecek emvali gayrimenkule gerek mübadillere teffiz ve tahsis edilmiş olsun ve gerekse Hazine uhdesinde bulunsun hükmen tahakkuk edecek müstahiklerine iade edilmeyib ancak kıymeti mukaddreleri 15 nisan 1341 tarihli kanuna tevfikan Hazinei Maliyeden tesviye olunur» denilmektedir. Bu madde hakkında 2 haziran 1929 tarihli bir tefsir fıkrası olduğuna göre bunun başkaca tefsirine lüzum yok ise de meselenin tavzihi münasib görülmüştür. Bu fıkrâi tefsiriyede, «20 mayıs 1928 tarihli ve 1331 sayılı temlik kanununun 7 nci maddesi ile 13 eylül 1331 ve 15 nisan 1339 tarihli kanunlara tevfikan vaziyed olunan ve edilecek olan emvali gayrimenkule Hazine namına kaydedilmiş hükmünde olduğu ve eshabının, bunların ancak 1331 senesi iptidasındaki kıymeti mukayyedeleri üzerinden hakları mahfuz tutulduğu cihetle bu emvalin bilâhara ister muhtelif kanunlar mucibince tahsis, teffiz edilmiş ister satılmış veya Hazine uhdesinde muhafaza edilmiş olsun 13 eylül 1331 ve 15 nisan 1339 tarihli kanunların tabikı aleyhine Şûrayı devletçe bir hüküm verilmedikçe, eshabına aynen iadesine imkânı kanuni olmadığı gibi; 28 mayıs 1928 tarihli kanunun gerek neşrinden evvel gerek neşrinden sonra hükmen tahakkuk etmiş veya edecek müstehiklerine de aynen iadesine cevaz verilmiyerek ancak eshabına veya hükmen tahakkuk ederi veya edecek olan müstahiklerine bu emvalin 15 nisan 1341 tarihli kanuna tevfikan 1331 senesi iptidasındaki kıymeti mukayyedelerinin verilmesi ve bunda da 15 nisan 1341 tarih ve 622 numaralı kanun ahkâmının nazarı iübare alınması maksuttur» denilmektedir.

Bu tefsir fıkrası iki hüküm ifade eder. Biri, emvali metruke kanunlarının idari kanunlar cümlesinden olması sebebiyle eşhas ile Hükümet arasında, metruk emval üzerinde

hâdis olacak ihtilâfların mercii hallinin mehakimi adliye olmayıp Devlet Şûrası olduğunu göstermekte, diğeri de mütegayyip olmadığı sabit olan eşhasa aid olup Hazinece vaziyed edilmiş olan gayrimenkul emvalin ancak 1331 senesi kıymeti mukayyedelerinin verilebileceğini tasrih etmektedir.

Devlet Şûrasınca, tefsir fıkrasındaki « bu emvalin bilâhare ister muhtelif kanunlar mucibince tahsis, teffiz edilmiş, ister satılmış veya Hazine uhdesinde muhafaza edilmiş olsun 13 Eylül 1331 ve 15 Nisan 1339 tarihli kanunların tathiki aleyhine Şûrayı Devletçe bir hüküm verilmedikçe eshabına aynen iadesine imkânı kanunî olmadığı » ibaresinin mefhumu muhalifinden bu gibi gayrimenkul emvalin eshabına aynen iadesine de karar verileceği mülahaza edilerek üçüncü bir hüküm istihraç olunduğu anlaşılmıştır.

Mezkûr ibareden bu gibi emvali gayrimenkulenin aynen iadesi de caiz olabilceği manası alındığı takdirde bunların temlik kanununun 7 nci maddesi mucibince ancak kıymeti mukayyedelerinin verileceği tasrih edilmiş olduğuna göre fıkrai tefsiriyenin bir birine zıt iki hüküm ifade etmesi lâzımgelir.

Zikrolunan tefsir fıkrası, temlik kanununun 7 nci maddesini tadil ile yeni bir hüküm tesis etmiş değildir. Çünkü tefsirlerin mahiyeti, mevcut hükümleri tavih etmekten ibarettir. Yeni hükümler ancak kanun ile vazolunur. Tefsirin manasını tayinde de, tefsiri icabdet-tiren asıl sebebe bakmak icabeder. Bu tefsirin saiki : (Mercii davanın neresi olmak lâzımgeldiğinde ve mezkûr 7 nci maddedeki kıymet tabirinin, kıymeti mukayyede mi yoksa kıymeti mukaddere mi olacağında hasıl olan tereddüd) dür. Hüküm, maksada göre verilir. İşte zikrolunan tefsir, bu noktaları izah sadedinde yazılmış olduğundan bu fıkra metninden, kanunların sarih hükümlerine muğayir yeni hükümler istihracı caiz olamaz.

Fıkrai tefsiriyedeki « Temlik kanunlarının tathiki aleyhine Şûrayı Devletçe hüküm verilmedikçe eshabına aynen iadesine imkânı kanunî olmadığı » ibaresi yalnız mercii davanın Devlet şûrası olduğunu iraedden ibarettir.

Her hangi bir ayne istihkak tebeyyün edin-ce hukukan asıl olan o aynin sahibine iadesidir Tefsirde, aynen iadesine imkânı kanunî

olmadığı ibaresinin kullanılması ancak bu maksada matuf olabilir. Çünkü bu ibareyi müteakib 28 Mayıs 1928 tarihli kanunun gerek neşrinden evvel gerek neşrinden sonra hükmen tahakkuk edecek müstahiklerine de bunların aynen iadesine imkânı kanunî olmayıp iadesi lâzım gelen gayrimenkul malın yerine temlik kanununun 7 inci maddesi mucibince kıymeti mukayyedesinin verilmesi lâzımgelceği katı bir ifade ile tasrih edilmiştir.

Binaenaleyh 1331 numaralı kanunun gerek neşrinden evvel ve gerek neşrinden sonra hükmen tahakkuk eden eshabına veya müstahiklerine vaziyet edilen gayrimenkul emvalin aynen iadesi lâzım gelmeyip 1331 senesindeki kıymeti mukayyedelerinin verilmesi iktiza edeceği Encümenimizin ekseriyeti tarafından düşünülmüş ve mesele başkaca tefsire muhtaç görülmüş olduğuna ekseriyetle karar verilmiştir.

Yüksek Reisliğe sunulur.

M. En. Reisi	M. M.	Kâ.
Gümüşane	Çankırı namına	Çanakkale
	M. Önsav	M. Önsay

Bu iş hakkında en son tefsiri karar ve hüküm 2 Haziran 1929 tarihli ve 146 numaralı tefsir fıkrasıdır. Tefsir fıkrası şudur:

« 29 Mayıs 1928 tarih ve 1331 numaralı temlik kanununun 7 nci maddesile 13 Eylül 331 ve 15 Nisan 1339 tarihli kanunlara tevfikân vaziyed olunan ve edilecek olan emvali gayri menkule hazine namına kaydedilmiş hükmünde olduğu ve eshabının bunların ancak 1331 senesi iptidasındaki kıymeti mukayyedeleri üzerinden hakları mahfuz tutulduğu cihetle bu emvalin bilâhara ister muhtelif kanunlar mucibince tahsis, teffiz edilmiş, ister satılmış veya Hazine uhdesinde muhafaza edilmiş olsun 13 Eylül ve 15 Nisan 1339 tarihli kanunların tathiki aleyhine Şûrayı devletçe bir hüküm verilmedikçe eshabına aynen iadesine imkânı kanunî olmadığı gibi 28 Mayıs 1928 tarihli kanunun gerek neşrinden evvel gerek neşrinden sonra hükmen tahakkuk etmiş veya edecek müstahiklerine de aynen iadesine cevaz verilmiyerek ancak eshabına veya hükmen tahakkuk eden veya edecek olan müstahiklerine bu emvalin 15 Nisan

1341 tarihli kanuna tevfikân 1331 senesi iptidasındaki kıymeti mukayyedelerinin verilmesi ve bunda da 15 nisan 1341 tarih ve 622 numaralı kanun ahkâmının nazarı itibare alınması maksuttur.

Bu hüküm o zamana kadar kazaya merci olan mehakimi umumiyyeden salâhiyeti alarak yalnız Devlet şûrasını merci göstermiş olmakla 1339 tarihli kanunun açık ifadelerini tefsir yolile hakikatte tadil etmiştir.

Yine tefsir fıkrasına göre o zamana kadar Şûranın gayri mercilerden verilmiş bilcümle mukarreratın infazında hakların aynen iadesini men ederek kıymeti mukayyedelerinin verilmesiyle iktifa olunmasını göstermekte ve alâkaların Şûraya müracaat esasını da mahfuz tutmaktadır.

Tetkik ve müzakere sırasında verilen izahata göre Devlet şûrası, emvale vaziyet edilmesi için mevcut kanunların ana hükümlerinde o şahsın firar veya tegayzüb eylemiş olmasını esas tutduğuna göre dava neticesinde o şahsın firari ve müteğayyib karar verildiği ahvalde hakkın aynen iade-

sini de birlikte hükmetmekte firar veya tegayyib olan ahvalde 33 kıymeti mukayyedesinin verilmesini karara bağlamakta oldığı anlaşılmıştır.

Mesele bir defa tefsir edildikten ve bu tefsir fıkrasının tatbikatı Devlet Şûrasınca da kararlarla içtihadî izhar ve ilâmlara bağlandıktan sonra tefsir fıkrasını tekrar tefsir etmeğe mesağ göremediğimiz gibi hâdiselerden çok uzaklaştığımız için müruru zamanı da göz önüne getirerek yeni içtihat izharına lüzum olmadığı fikrindeyiz

Maliye En. Reisi	Aza
Gümüşane	Diyarbakir
H. F. Ataç	Huriye Öniç
Aza	Aza
Ankara	Bursa
M. Ayaşlı	Dr. G. Kahraman S. Çölgeçen
Aza	Aza
Diyarbakir	Gümüşane
Z. Tiğrel	Ş. Öndersev
Aza	Aza
İzmir	Kayseri
K. Dursun	A. H. Arga M. Nedim Zabcı

Adliye encümeni mazbatası

T. C.

Adliye Encümeni

Karar № 35

Esas № 3/76

13 - VI - 1935

B. M. M. Yüksek Reisliğine

1331 sayılı temlik kanununun yedinci maddesinin 2004 sayılı İcra ve iflâs kanununun 33 ncü maddesi hükmü ile mülga olup olmadığına ve Devlet Şûrasının müteğayyib eşhas mallarının aynen geri verilmesine karar vermeğe mezun bulunup bulunmadığına dair Maliye bakanlığının bildirdiği üzerine işin tefsire değeri olup olmadığıнын tayini ile sonunun bildirilmesi hakkında Baş bakanlıktan yazılıp Adliye encümenine havale edilen 12-VI-1934 tarih ve 6/1902 sayılı tezkere Maliye bakanlığı namına gelen hukuk müşaviri bulunduğu halde okundu.

Kamutaydan temlik kanunu ile bu kanunun 7 nci maddesinin 164 sayılı kararla tefsirine

aid hükmün İcra ve iflâs kanununun ilâmların icrasına dair ikinci babındaki 33 ncü madde ile taaruz edip etmediği ve bu hallere göre işin tefsire ihtiyacı olup olmadığı yolundaki Maliye bakanlığının Kamutaya işi göndermesine sebep olan hadise Tercan kazasında mühtediye Fatma ve Nigâr adlarında iki kadının açtığı dava üzerine iddia ettikleri malların kendilerine verilmesine dair çıkan ilâm katileşerek icraya konduktan sonra icra dairesinin tebliğatı üzerine geri verilmesi hüküm altına alınan malın temlik kanunu ile bu kanunun 7 nci maddesinin tefsiri hakkındaki karardan bahsedilerek ancak 1331 senesindeki kayıtlı kıymetinin verilmesinden başka bir şey yapıl-

mayacağı itirazına karşı icra dairesi bir ilâm hükmünün geri bırakılmayacağını 2004 sayılı İcra ve iflâs kanununun 33 ncü maddesine dayanarak bu itirazı kabul etmemesi üzerine Maliye tarafından temyize başvurulmuş temyiz mahkemesi icra ve iflâs dairesi de itirazın kabul edilmemesini tasdik etmiştir.

Maliye bakanlığı mütegayyip eşhasa aid mallar için Devlet Şûrasında idarî dava açılabilceğini ve böyle malların ancak 1331 senesi kıymetlerinin Hazinece verileceği yukarıda yazılı kanunlarla tefsir kararının açık hükmü icabı olduğundan temyiz mahkemesinin bahsedilen karar ve içtihadının isabetli görülmediği gibi böyle mütegayyip eşhas mallarının Devlet Şûrasınca olduğu gibi sahibi bulduklarını iddia edenlere geri verilmesine karar vermeğe salâhiyetli olmadığı ve bu sebeplerle işin Kamutayca bir karara bağlanması gerek buna dair mütalealar yazılı olan tezkerede ve gerekse bakanlık namına verilen ağızdan izahlarda istenmektedir.

Encümence yapılan görüşme sonunda:

A - Emvali metruke kanunlarla Devlete intikal eden mallar hakkındaki kanunlarla temlik kanunu hükümleri açık ve tereddüdü mucib olmamakla beraber temlik kanununun 7 nci maddesinin tefsirine dair kamutayca verilen karar adları yazılan kanun hükümlerinin tatbikini daha fazla aydınlatmış ve firarı ve mütegayyip şahısların Hazineye geçen taşitsiz malları hakkında da her hangi, bir iddianın Devlet Şûrasında idarî bir dava açılarak halledilebileceğini göstermiştir. Buna göre yeniden metruk malların olduğu gibi geri verilip verilmeyeceği ve bu kabil davaların ancak Devlet Şûrasında görüleceği işleri için yeniden bir karar ve tefsire lüzum yoktur.

B - Metruk malların Hazineye geçmesi ve temlik kanunu ile bunun tefsiri hakkındaki kararlar İcra ve iflâs kanununun 33 ncü maddesinin karşılıklı durumuna gelince yukarıda yazıldığı gibi Tercan mahkemesinde iki kadını açtığı davaya bakmağa adli mahkemenin salâhiyeti olmadığı aşıkârsa da oranın Hazine avukatı karşısında görülmüş olması bek tabii

olan bu davanın muhakemesinde mahkemenin ödevi ve yetkesi dışında bulunan bu iş hakkında Hazine namına müdafaada bulunmak mümkün olduğu gibi böyle bir müdafaanın ileri sürülmesine karşı mahkemece kabul olunmayarak çıkacak bir kararı havi ilâmın kanun yollarına baş vurularak düzeltilmesi mümkün iken Tercan mahkemesinde geçirdiği safhalar hakkında açık bir tafsilât verilmemiş olduğundan katileşmiş bir ilâmın İcra dairesindeki infaz işinde Hazine namına metruk malın olduğu gibi verilmeyerek 1331 yılı kıymetinin verileceği yolundaki itirazın kabul olunmaması ve bunu onaylayan Temyiz içtihadının isabetli olmadığı mütaleasını encümen doğru bulamamıştır. Çünkü zühul ve kanunî hata ile de olsa bir mahkeme ilâmının infazı sırasında muhakemede söylenebilecek bir defin icra dairesinde beyan edilmesi hukukî bakımdan caiz değildir.

Ödev ve yetkesi dışında ve kanununa uygun olmayarak çıkmış olan bir ilâm hükmünün infaz edilmesi yalnız o işe bağlı kalabilecek bir hal olup yalnız bir yola kapı açmak gibi ihtimaller düşünmeğe değer mahiyette olmadığından işin mahkemedeki ve yukarı derecede iyi müdafa edilmesi veya zühule dayanan bir kararın çıkmasından tefsir yolile bir karar almak veya eldeki kanun ve tefsirlerle mücerret bir hadiseyi incelememek durumunda Kamutayca bir karar verilmenin onamlı olamayacağına oybirliğiyle karar verilmiştir.

Yüksek Başkanlığa sunulur.

Adliye En. Reisi	M. M.	Kâtib
Çorum	Kocaeli	Trabzon
<i>Münir Çağıl</i>	<i>Salâh Yargı</i>	<i>R. Karadeniz</i>
Aza	Aza	Aza
Konya	Bursa	Kayseri
<i>Ali Rıza Türel</i>	<i>S. F. Talay</i>	<i>H. Ferid</i>
Aza	Aza	Aza
Trabzon	Bursa	Balıkesir
<i>Sırrı Day</i>	<i>Atıf Akgüç</i>	<i>O. N. Burcu</i>
Aza		
Kastamonu		
<i>Dr. Şükrü Şenozan</i>		